

אביגדור פֿאַרשטיין.

עֵי רֵי ׀.

הַאֲחֵרֶת.

כָּכָה בָּאָה אֵלַי: בְּתָם וּבְלַחֲש־פְרָחִים,
וְאֲנֹכִי קִבַּלְתִּי הַכְנַעְתָּהּ בְּהַכְנַעָה;
אָמַרְתִּי: הַטְּהֵרָה הִיא רִפְאוֹת אִישׁ־הַתְּכָבִים,
אָמַרְתִּי: אוֹלֵי־אוֹלֵי אֲצִיל לִי מִלְּבָנָה
אוֹד מִלְּבָן אַחַד
בְּשִׁבִיל בֵּית זְקוּנֵי, לְשַׁעַה הַבֹּאֶה.

וְאֲשַׁק לָהּ חֶרֶשׁ: הֵיוּ לִי שִׁיר שֶׁל תְּנוּבָה,
אֶת צִיְהָרָה מִתּוֹקָה, כּוֹר נְפִישֵׁי הַחוֹלָה;
בְּיַד־הַחֲבָצְלוֹת פִּתְחֵי לִי שְׁמוֹת־שׁוֹבָה,
נְטוּף שְׁלוֹבֵי־נֶפֶשׁ בַּפְּרָדֶם הַלְבָן,
שִׁבְבֵי מְרַגְלוֹתַי,
וְטַחְרֵי חֲלוֹמוֹתַי, הָאֲדָמִים פֶּתוּלָע.

וּלְמַחְרָת. (אָבוֹי לִי, אָבוֹי לְזַעֲוִם־הַנְּשִׁיקָה)
וּלְמַחְרָת — בָּאָה אֵלַי כְּבִלְי־הַתְּפֹאֶרֶת,
וּבְרַגְע־קָמָ אַחַד כָּל־עֲצָמָה לִי חֲרִיקָה,
עַל מִזְבְּחֵי הַמְּנָאָל, בְּצִחּוֹק עַל שְׁפָתָהּ,
וְהִישָׁב בֵּין פְּגָרֵי —
הִיא כָּל תְּקִנְתִּי, הִיא הַאֲחֵרֶת!

סוּדָה .

מָה נִפְלֵא לִי מִיב־מִיבָה,

מָה נִפְלֵא לִי מִיב־מִיבָה,

חֲדָשִׁים לְבַקְרִים תִּתְחַוְּלִי בְּקַרְפִּי

חֲדָשִׁים לְבַקְרִים תִּתְחַוְּלִי בְּקַרְפִּי.

בְּרוּכָה נְשִׁיקַתְּךָ,

בְּרוּכָה נְשִׁיקַתְּךָ.

וְנִפְשֶׁךָ תַּחְתּוּלִית אֲרוּרָה שְׂבָעֲתִים

וְנִפְשֶׁךָ תַּחְתּוּלִית אֲרוּרָה שְׂבָעֲתִים.

אֵל נָא תִדְבְּרִי,

אֵל נָא תִדְבְּרִי,

צַחֲקֵי־נָא וְדוּמִי, וְאֲנֹכִי אֲשִׁירָת,

צַחֲקֵי־נָא וְדוּמִי, וְאֲנֹכִי אֲשִׁירָת.

פְּכָה אֲנֹנֶע דוּמָם,

פְּכָה אֲנֹנֶע דוּמָם,

וְעַמִּי יִנְוֶע סוּדָה לְעוֹלָמֵי־עוֹלָמִים,

וְעַמִּי יִנְוֶע סוּדָה לְעוֹלָמֵי־עוֹלָמִים.

מֵאֵרֶת מִפְתָּנִי.

עַל מִפְתָּן אֶהְיִי מֵאֵרֶת רוֹבְצֹת:

מֵאֵרֶת לֵב עֲלֵמָה שְׁעָלְתָה לְקַרְבִּי

עַל מִזְבֵּחַ אֶהְבְּתִי וְתִהְיֶי לְסִפְפֹּצֹת.

מִפְּלִצָה פְּלִחִי: עַל סְפִי שׁוֹכְבָה,
תּוֹכַעַת אֶת הַלּוֹמָה שְׁעֵלָה כְּעֶשֶׂן
וְגֵאוֹרְחֵי הַמְּהוֹרִים וְלִדְמָם אוֹרְכָה.

מִלֵּא מְהֵרָה וְהַלּוֹמֹת הוּא אֶתְלִי הַצָּחוֹר.
וְאוֹי לָהּ לְבַת-אָדָם תְּהוֹרְכֵת עַל סְפִי,
בְּעֵינַיִם אֲשֵׁלוֹת הִיא תִפְיֵשׁ לְאַחוֹר.

מְהוֹר אֲנֹכִי נָדִיר אֵל-הָאֲהָבָה —
וְלִבְנֵת בְּשֵׁר-אִשָּׁה עַל סְפִי כִי תִזְהִיר,
כָּל קָרְשִׁי שִׁירְתִּי לִי הִיוּ לְזַעֲרָה.

כָּל עֲלֻמָּה לִי: אֲסִתֵּר וְרוֹת וְשׁוֹלְמִית —
וְהִיא, זֹו הַמְּאָרָה בְּאֶתְלִי מִשְׁעֵלָת
וְכַסְמָאָה אֶת עֵינַי בְּמִמָּאָה עוֹלְמִית.

מְעוֹלָם לֹא נִנְעַ עַד פְּגוּל בְּמַחִי,
כְּרוֹבֵי-תוֹם נוֹגִים מְסַבִּיבוּ מִשְׁלִינִים
וְצַעַר פְּלִי-אֹהֵב יִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹכִי.

כָּל דְּכַעַר עֲלֻמְתִּית לָדָם בִּי תִתְאַדָם,
וְהַד נֶפֶשׁ אוֹרְכַת הַמְּבַכָה אֶת בּוֹנָהָ,
בְּקִינַת חֲרָבְנִי שֶׁל לִבִּי אֲקַדָם.

אֵךְ אוֹי לִי: עַל סְפִי שָׁם מְאָרָה לֹוֹתְמָה,
מְאָרַת לֵב יְתוֹסֵת, הַפּוֹבְסָה בְּדָמִי,
מְאָרָה מְרַעֵלֶת, נוֹקְמָת, מְכַסֵּת.

מְכַסֵּת וְשׁוֹלְמִית בִּי נִפְשָׁה הַחוּלָה,
וְאוֹי לָהּ לְבַת-אָדָם הַצְּמָאָה לְסוּדִי,
לְקַרְבֵּן הִיא עוֹלָה, לְקַרְבֵּן הִיא עוֹלָה.

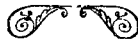

רק לרנע.

רק לרנע, לרנע אַתרוג־נא מקסמה.
רק לרנע־קט אַחד אַשוחר־נא מבשמה.
רק לרנע־קט אַחד.

רק לרנע, לרנע אַשפּח־נא את קולה.
רק לרנע־קט אַחד אַפּדה־נא משאולה.
רק לרנע־קט אַחד.

רק לרנע, לרנע העלמי־נא ממחי.
רק לרנע־קט אַחד יודע לי מה פתי! —
רק לרנע.

בלי הכפר ותכריכין.

רַבּוֹת מְשַׁמְּנֵים מִסְּבִיבֵי
וְנִפְשֵׁי הִיא תִּהְיֶה עוֹדֶנָּה —
עוֹד רַנֵּעַ וְעֵתִי הַגִּיעָה
וְאִישׁ לֹא יִשְׁוֹרְנָה.
וְעִזְעוּעַ — מַה יִּף שִׁיר הַפְּנוֹת, —
לְבָבִי שָׁם מִהֲנֵק לְגֵרוֹנִי
וְעִזְעוּעַ — אָמִי הוּא סְבִי! —
הוּא אֱלֹהֵי אֲדוֹנִי! — —

קִדְקִדֵי סַסְמִית מִיַּע -
זַעֲזַעְזֹעַ - עֲצוֹם חֵישׁ עֵינֶיךָ
עוֹד רָגַע - וְעוֹרְבִים מִטַּאִים
יִתְחוֹלְלוּ עָלֶיךָ.

וּלְכַבֵּךְ הַרְעֵנוּ וּפְתַח
וּתְרַקֵּב שָׁם תַּחַת הַשָּׁחִימִים, - -
זַעֲזַעְזֹעַ - הַפְּמִרְנָא, מִתַּח,
בְּלִי הַסֶּפֶד וּתְכַרֵּבֶנּוּ.

מִזְוָה.

שִׁמְמוֹת עַד -
בְּרַחֲמֵי הַסֶּפֶד וְשִׁמְמוֹת עַד.
שִׁירַת הַכּוֹתֵב נִבְלַעַת בְּשִׁתְּקָה -
הַפֶּעַר בְּבֵר בְּרַחֲמֵי שָׁם הַרְחֵק מִלֵּל
וְאַתְרֵנוּ מִנְעִשְׁתָּ בְּשִׁירַת עִתְּקָה
הַשִּׁמְמוֹת בְּלֵט.

פֶּה הַיָּתֵה הַעִיר -
עֲמוֹד מְשִׁמְקָם: פֶּה הַיָּתֵה הַעִיר
פֶּה הַמֵּי הַשִּׁתְּקוֹת, פֶּה הַנֶּגַע הַאֲדָם -
בְּמִקְוֵה: מִדְּעוֹלָם, יִבְאָרְצֵעַ מִיִּזְרָבָה
שָׁם עִימֵד הַמֶּסַח יֵצֵא מִשְׁקוֹף הַאֲדָם.
נִרְבַּע הַקּוֹר.

הַפֶּתַח בְּלִבְדָּ —
מִזוֹנָה שְׂדוּפָה וּפֶתַח בְּלִבְדָּ;
וְעַל סִפּוֹ הִתְהוֹל הִיְתוֹם גִּזְעַ —
וְהִנֵּה אֵם יָבֵא שָׁם בְּעַל־הַבַּיִת:
אֵל בֵּיתוֹ הוּא שָׁב, בְּצֵל מִתְנוּעָע,
לְהִנָּשֵׁשׁ מִעָמָּ.

הוּא קָרֵב וְנָע — —
אֵל בֵּיתוֹ וְאֵל בֵּיתוֹ הוּא קָרֵב וְנָע. —
הַפֶּתַח פְּתוּחַ וְאַחֲרָיו — הַבְּלִימָה,
וּמִלְּאַחֲרֵהָאֵין מִקְבֵּל אֶת פְּנֵיו:
בְּבִקְשָׁה אֲדוּנִי — הוּא אוֹמֵר בְּבִסְיָמָה —
בְּרוּךְ הַבָּא! — — —

